

822b6
Q. D. B. V.
POSITIONES INAUGURALES,
^{QUAS}
**EX UNIVERSA
JURIS PRIVATI PRU-
DENTIA SELECTAS.**

MAGNIFICI JICTORUM ORDI-
NIS DECRETO SUFFRAGANTE,

P R A E S I D E

NICOLAO MARTINI, JC.

ET ANTECESS. PRIMARIO, SERENISSIMI DUCIS
SLESSVICI, ET HOLSATIÆ, CONSILIARIO JUSTITIÆ,
ACAD. PROCANCELLARIO, PAND. ET JUR.

PUBLICI PROFESSORE.

PRO LICENTIA.

*Summos in Jure Honores ac Privilegia Doctoralia
legitime consequendi.*

*Publicæ Eruditorum Disquisitioni
sistit*

NICOLAUS HENNINGS, Dithmarsus

Judicij Meldorpiensis ADVOCATUS.

Diebus 17. & 18. Maii MDCCVI.

Horis ante meridianis.

Diss. jur. civ.

562,40

KILONI,
Typis Bartholdi Reutheri, Academ. Typogr.

V I R O
MAGNIFICO, GENEROSO,
atque AMPLISSIMO,
DNO. PAULO
PAULSEN, JC.
FAMIGERATISSIMO,
SERENISSIMI AC POTENTISSIMI
DANIÆ, ET NORWEGIÆ REGIS REGIMINIS
GLUKSTADIENSIS CONSILIARIO,
UT ET
PRÆSIDI AUSTRALIS DITHMARSIÆ
GRAVISSIMO,
DOMINO PATRONO atque SUMMO
PROMOTORI SUO,

Theses iasce inaugurales in sui
ulteriorem commendatio-
nem

Devota animi submissione consecrat
NICOLAUS HENNINGS.

19383

Theſ. I.

Nter modos legitimandi, cæteris me-
rito præfertur, qui fit per subsequens
matrimonium ; per quem tamen
non omnes ante nati hodie legiti-
mantur.

II.

Ad tale matrimonium, jure Civili, dotalia instru-
menta requiri, nobis extra controversiam est. De
Jure Canonico nondum expedita res est, neque ex
C. Tanta in 6. qui fil. sint legitim. firmiter colligi
posse, jure hoc pacta non requiri, perswasum nobis
est.

III.

In locum Adoptionis, apud nos, hodie successisse
Unionem proliun : germanice *Die Einkindschaft*/
nonnulli existimant, quod suo jam quidem loco nos
relinquimus. Est autem Unio prolium, *talis actus*,
per quem diversi matrimonii liberi, quoad jus filiatio-
nis, ita conjunguntur, ut tanquam ex uno matrimo-
nio nati habeantur.

IV.

Effectus hujus Unionis cernitur in jure heredi-
tario, quod exinde provenit, & petitionem heredi-
tatis conventionalem producit.

A 2

V.

V.

Merum imperium nimis arcte describere l.
3. ff. de Jurud. videtur Ulpianus. Nos jam qui-
dem describemus, quod sit *Potestas, de Causis crimi-
nalibus, jus dicendi, & maleficia puniendi, superio-
tatis, & Magistratus majoris jure competens.*

VI.

Rectoribus Academiarum merum quoque com-
petere imperium, extra dubium est; *An autem vi Au-
thenticæ Habita, Cod. Ne fil. pro pat. hoc illis competat?*
non sine causa quis dubitet, imo verum ut fatea-
mur, valide in dubium vocari potest.

VII.

Quæritur, *An privilegium, quod studiosis com-
petit, ut coram Rectori, & Senatu Academico, conveniri
debeant, pertineat quoque ad Reconvencionem?* Nos
affirmabimus.

VIII.

Ad judicium constituendum omnino requiritur
Citatio, adeo quidem, ut spoliare judex sine citatione
sententiam ferens dicatur. *Brunnem. ad l. 17. ff. de
Ujuc.*

IX.

Citationem ad diem non feriatum, etiam die
Feriato fieri posse, certum est. *Brunnem. de process.
cap. 6. n. 22.*

X.

Lex tertia Cod. de Feriis, de casu necessitatis est
omni-

omnino accipienda. Brunnem. ad dict. l. adde eundem ad l. 9. Cod. b.t.

XI.

Genus actionis in libello exprimere, necesse non est ; sed sufficit , si ex Conclusione desumi possit.
Brunnem. de Process. cap. 5. §. 8.

XII.

Ad fundandas replicas edere réum teneri , ve-
rior & melior sententia est.

XIII.

Legatum petenti heres tenetur edere testamen-
tum.

XIV.

Ardua est quæstio , quam culpam præstet nego-
tiorum gestor ? Non placet nobis sententia eorum ,
qui pro culpa levissima pugnant ; nec illos juvant
verba finalia §. 1. Inst. de Oblig. quæ ex quas. con-
tract.

XV.

Interim dantur etiam Casus , in quibus & ca-
sum fortuitum præstat gestor. vid. Brunnem. ad l.
22. Cod. b. t.

XVI.

Judex conceptam a Sapientibus sententiam cor-
rigere , emendare , aut aliam contrariam proferre
non potest. Mev. Conf. 39. n. 133. Blum. de Process.
Camer. tit. 46. n. 20.

A 3

XVII.

XVII.

Privilegium de non evocando habens, *An à foro contractus sit exemptus?* Quæritur; nos negabimus.

XVIII.

Ob delictum privatum, reus in loco delicti non potest aliter conveniri, quam si ibi reperiatur. *Carpz. lib. 2. Resp. 26.*

XIX.

Ratio cur locus delicti sit forum competens, est prorogatio Jurisdictionis facta. *Brunnem. ad l. 1. ubi de crimin. agi oport. n. 6. adde Mev. p. 4. Decis. 374. n. 2.*

XX.

Querela inofficiosi est Imploratio officii judicis, aut Actio, per quam impugnatur testamentum, in quo sunt aliqui preter meritum exhereditati, atque preteriti, petiturque, ut, testamento rescisso, hereditas scripto heredi auferatur, & actori imploranti adjudicetur.

XXI.

Jure veteri omnia infirmabat querela inofficiosi; hodie, cæteris salvis, solam infirmat institutionem, *Authent. Excaus. Cod. de lib. preter.*

XXII.

Non satis Justam causam habent, qui dubitant, *an etiam ex sponsa nati habeant hanc querelam inofficiosi?*

XXIII.

XXIII.

An postbumis exheredatis sit necessaria hæc querela? disceptatur. Nos affirmabimus.

XXIV.

Datur etiam naturalibus, & spuriis, adversus matris, aut per matrem ascendentium testamentum, l. 29. §. 61. ff. b.t.

XXV.

Dominium (quæ vox significatu quam maxime proprio, potestatem competentem illi, qui domui præest, notat) nobis hic describitur, *Facultas moralis activa, circa rem, quæ ad nos pertinet, corporalem competens, cuius partes, sunt proprietas, & fructuum perceptio.*

XXVI.

Hæ partes quia possunt à se invicem separari, Dominium inde in *plenum & pleno minus*, & hoc in *directum, sive superius, & utile, quod & inferius* dicitur, subdividitur.

XXVII.

Condominium est jus. uno pluribus, sub una communi appellatione, civitatis nempe, corporis, aut collegii, non comprehensis, circa eandem rem indivisim competens.

XXVIII.

Res hostium eo loco Romanis fuisse videntur, quo sunt res nullius.

XXIX.

XXIX.

Thesaurus, *Dei beneficium, & fortunæ donum*
dicitur. l. unic. Cod. de Thesaur. l. 63. §. 1. de
Acquirend. Rer. Dom.

XXX.

Prædia non omnia, sed arcifinia quæ dicuntur;
jus alluvionis tantummodo habere certum est.

XXXI.

Præjudicium est sententia, à Judice vel Magistra-
tu, de Re, sive Controversia aliqua, legitime ante lata
& pronunciata, postea judicaturis præbens exem-
plum, quod in pari causa sequantur.

XXXII.

Sub prætextu novorum instrumentorum postea
repertorum, non retractari rem judicatam, ex
l. 35. ff. & l. 4. Cod. de Re Jud. notum est. Verum
hæc assertio per limitationes valde hodie attenua-
tur. adde Brunnem. ad dictas leg. nec vana fides est,
per Clausulam, si quæ alia justa causa videbitur,
fore, ut tandem prorsus destruatur.

XXXIII.

Beneficium Competentiæ est privilegium per-
sonale, quod neque heredibus, neque fidejussionibus
datur.

XXXIV.

Ante Theodosii tempora, Actiones civiles reve-
ra erant perpetuæ, sive *reales* essent, sive *personales*;
quæ postea certos ex Imperatorum Constitutionibus
fines acceperunt.

XXXV.

XXXV.

Actiones Judicio semel inclusæ , quadraginta annos durant.

XXXVI.

Actioni Hypothecariæ , quatenus est contra ipsum debitorem, ejusque heredem, qui hypothecam possidet , non nisi quadraginta annis præscribitur.

XXXVII.

Extraneus , vel tertius, si pignus vel hypothecam possideat, decem annis inter præsenses, vigin ti inter absentes adversus creditorem , ejusque heredem, actioni hypothecariæ præscribit l. i. & 2. Cod. Si advers. Credit. præscripti. oppon. Ibique Dd.

XXXVIII.

Actiones, Ecclesiis competentes, quadraginta annis demum præscribuntur. Nov. III. c. I. & Nov. 131. c. 6.

XXXIX.

Præscriptionem Centenariam princeps introduxit, l. 23. §. I. Cod. de SS. Eccles. & sustulit Justinianus Nov. III. c. I. & Nov. 131. c. 6. ex qua desumpta Authentica. *Quas actiones Cod. De SS. Eccles.* Hinc orta gravis Controversia; *An non saltem in Ecclesia Romana perduret centenariæ præscriptionis privilegium?* Aut vero: *An non potius sub generali*

li illa Constitutione, quadraginta annorum præscriptione Ecclesiæ competente, etiam Romana Ecclesiæ debeat intelligi comprehensa? Totius negotii Cardo in eo est, An per Nov. IIII. c. I. & Nov. 13 I. c. 6. sublata sit Novella nona, quæ speciale privilegium Romanæ Ecclesiæ concessit? Negat Fachinæus controvers. lib. 8. c. 3. Verum rectius affirmant alii, qui bus nos suffragamur.

XL.

Unico casu obtinet quinquaginta annorum præscriptio, per quam ejus, quod alea amissum est, repetitio demum excluditur. l. 3. Cod. de Aleat. ibique Dd.

XLI.

Obligatio in genere est Qualitas operativa, à lege, aut facto humano proveniens, per quam ad aliquid præstandum, quis vel alterum sibi habet obstrictum, vel ipse alteri, vel uterque utriusque est.

XLII.

Atque hinc alia est Legalis, alia vero Communitativa, sive Synallagmatica; de qua posteriore nobis solummodo agitur. Quæ describitur, adstricatio ad aliquid præstandum, ex facto humano, hoc est, Conventione, aut Delicto proveniens.

XLIII.

Hæc, vel solo æQUITATIS Naturalis vinculo, vel solo

sola Juris Civili subtilitate, vel denique, & Naturalis, & Civilis Juris subsidio, munita est, & sola actionem in foro humano afficacem, Jure Civili producit.

XLIV.

Agere est *Judicio experiri, aut convenire, germanice gerichtlich belangen* / quod est solius Actoris; non nunquam vero, & in significatione latiore ita accipitur, ut quocunque modo litigare, hoc est, non modo intentare, sed & excipere actionem connotet. *Rubr. Inst. de iis, per quas & agere possumus.*

XLV.

Nobis Actio est Remedium, sive Adminiculum, per quod legitime, & citra vim armatam, persequimur, quod nostrum est, aut nobis debetur.

XLVI.

Fidejussor, qui etiam Adpromissor dicitur. l. 5. §. 2. ff. de Verb. Oblig. & l. 43. ff. de solut. à Mandatore differt, quod pro alio fidem ille interponat, ac obligationem alienam in suam fidem recipiat; hic vero alium, aut fide jubere pro alio, aut pecuniam ei credere, fide, & periculo suo jubeat, atque roget.

XLVII.

Fidejubere etiam quis tacite potest, l. 4. §. 3. ff. de Fide i: & Mandat.

XLIX.

An pignoribus cavere possit satisdare obligatus?
Quæritur; distincte est respondendum.

XLIX.

Vir non tenetur Uxori fidejussores dare, pro conservanda, & restituenda dote l. 1. Cod. Ne Fidejuss. Dot. dentur.

L.

Matrimonio soluto, dari Fidejussor potest l. 7 ff. de Except.

LI.

Fidejussio sponte à marito facta, An sit valida? acerrime controvertitur. Nobis placet sententia affirmans.

LIL.

Ad Fidejussionem cum hodie non requiratur Stipulatio, etiam inter absentes illam fieri posse, extra dubium est.

LIII.

Occasione furti tres competunt actiones; *Actio furti* nimirum, *Condicio furtiva*, & *Rei vindicatio*: Sed non omnes hæ sunt ex furto. Prima ex ipso delicto prognascitur, adversus furem; altera occasione delicti, ex lege oritur; five ex lege dativa, non ex delicto nativa. Rei vindicatio est ex Deminio.

LIV.

Furti, & Civiliter, & Criminaliter agi, etiam olim, po-

potuisse, ex l. ult. ff. b. t. notum fit. Ad quam videndi Dd.
Constitutio Criminalis Carolina quoad poenam
satis caute incedit.

LV.

Condictio Furtiva ad rem furto ablatam restituendam, adversus furem competit; Rei vindicatio etiam adversus tertium bona fide possidentem intenditur.

LVI.

Jure Saxonico, non attenta vi, aut reiteratione, quibuslibet furibus poenam laquei imponi, nisi modicum sit furtum. *Struvius Exercit. 48. tb. 22. notat.*

LVII.

Injuriarum & Civiliter & Criminaliter agi posse, notum est. Criminaliter agi dicitur, quando agitur ad hoc, ut aut relegationis, aut fustigationis, aut carceris, aut poena pecuniaria fisco applicanda, reus puniatur.

LIX.

Civiliter agitur, quando vel Aëstimatoria, ad certam pecuniæ summam læso actori exsolvendam, aut ad Palinodiam, aut quod civilissimum est, ad Deprecationem agitur; & hanc quidem, neque turpem esse, neque odiosam, dicit Brunnem. *ad l. 5. ff. b. t. n. 4.*

LIX.

Ab utraque differt Declaratio, per quam verba dubia, & quæ poterant videri lädere Existimationem, explicare, & mentem declarare Reus jubetur.

B 3

LX.

LX.

*A&gio Injuriarum A&estimatoria, & Criminalis,
elective tantum concurrunt, quod utraque tendat
ad vindictam.*

LXI.

*Remedio Legis Diffamari locus an sit in Injuriis?
disceptari solet. Negantes nobis placent. Vid.
Carpz. Tract.Crim. qu. 97. n. 69. & seqq. Brunnem. ad
l. 5. ff. de Injur. Mev. p. 1. Decis. 144. & p. 6. D. 268,
adde Brunnem. ad l. Diffam. n. 2.*

LXII.

*Retorsio Juri Civili ignota, consuetudine intro-
ducta, An licitum sit injuriæ vindicandæ remedium?
disceptatur. Nos affirmabimus.*

LXIII.

*Publica delicta sunt Crimina notabilia ; quæ in
rem publicam commissa , publicorum Judiciorum
legibus vindicantur, data cuivis è populo accusandi
licentia. Hodie paulo aliter fuerint describenda.*

LXIV.

*Alia sunt Capitalia, quædam non Capitalia : illa
sunt, quæ publicorum Judiciorum legibus, morte , aut
Naturali, aut Civili, exilio nempe , vel deportatione,
puniuntur. Non Capitalia ; quæ Publicorum Judicio-
rum legibus, aut coercitione in corpus, aut multa pe-
cuniaria vindicantur.*

LXV.

*Publica Judicia hodie recte sic describuntur;
quod*

quod sint legitimæ Disceptationes. de crimine aliquo notabili, inter Accusatorem, olim quemvis è populo, hodie Advocatum Fisci, aut alium, cuius interest, & reum, institutæ, publica lege aliqua ad criminis vindicationem introductæ.

LXVI.

Judicia hæc, modo per Accusationem ; quod rarius attamen hodie fit, modo per Inquisitionem instituuntur.

LXVII.

Ad illius formam olim pertinebant. Imo Nominiis delatio ad quæsitorem, Secundo, Postulatio receptionis nominis istius. Tertio, Professio Accusatoris, qua lege reum faceret delatum. Quarto Inscriptio in crimen l. ult. Cod. de Accusat. l. final. de Calumn. ibique Dd.

LXIX.

Hodie Processus Accusatorius, in quam plurimis, ad Processus Civilis formam instituitur, quippe in quo, solenni Judiciorum ordine servato, oblato libello, satisdatione exposita, interveniente Litis contestatione, probationum & reprobationum receptione, facta conclusione, eamque secuta sententia proceditur.

LXIX.

Inquisitio talis est actus, quo *Judex*, in *Causis criminalibus*, nulla *precedente accusatione, ex officio,* *sive*

*sive fama , sive denunciatione permotus , in delictum
inquirit , debita pæna deliquens ut afficiatur.*

LXX.

Hæ est alia *Generalis*, per quam in delictum adhuc incertum , aut ejus saltem autorem incertum , & de quo nondum constat , inquiritur. Alia *Specialis*, per quam in delictum de quo jam constat , ejusque auctorem certum inquiritur.

LXXI.

Posterior hæc ut competit , requiritur , ut delictum sit Majus , nullus adsit Accusator , & ut præfens sit Reus. *Carpz. Qv. 107. n. 62. & seqq.*

LXXII.

Crimen Majeſtatis , lato significatu , notat *Crimen , quo imminuitur Autoritas , aut Eminētia populi alicujus ; quo quidem modo , qui falsam cedunt monetam , criminis Majeſtatis rei fiunt. l. 2. Cod. de Fals. Monet. Stricte & proprie dicit Crimen , quo vel ipsa Majeſtas læditur , vel aliquid contra Rempublieam ejusque Statum & ſecuritatem committitur. Quod delictum subditus tantummodo committit.*

LXXIII.

Adulterium eleganter , ut ut minus plene deſcribit

scribit l. 225. ff. de Verb. Sign. J.C. Tryphoninus, qui alienam matrem familias corrumpit; committunt enim crimen hoc mas quicunque, & fœmina non soluta, sive nupta jam sit, sive desponsata.

LXXIV.

Maritus cum soluta rem habens, neque Mosaico, neque Civili Jure adulterium committit, & quod ad Jus Civile, frustra se fatigat. *Carpzov. pract. Crimin. Qu. 52. n. 49.*

LXXV.

Absurditatis facile convinci possunt, qui adulterium, violationem fidei, actori conjugalis, aut concubitum contra pactum conjugale describunt.

LXXVI.

Bigamia, si proprie quis loqui velit, non est species Polygamiæ.

LXXVII.

Incestus proprie committitur inter Parentes & liberos, & qui Parentum liberorumque loco sibi sunt invicem. Fratres & sorores, incestum de Jure Gentium, committere, quidam audacter statuunt; quibus An omnino suffragari quis possit, haut inepte dubitabitur. Pœna habetur *Lev. 20. vers. 17.* quam capitalem fuisse, nonnulli statuunt, de qua ex occasione differendum.

LXXVIII.

Affinitatis veneratione, inter illas tantummodo

C

do personas, Jure Civili committitur incestus, quæ Parentum liberorumque locum inter se obtinent, ut altera alteri venerationem debeat; quod postea ad alias quoque personas fuit extensum.

LXXIX.

An pœna capitalis cesset, si raptor non vitiat raptam & disceptatur. Nos affirmantibus suffragabimur.

LXXX.

Quid si mulier rapiat virum? de hoc casu disceptatur; sed hanc quoque hac teneri pœna quidam statuunt, quod nobis haud displicet.

LXXXI.

Hodie delicti hujus, Raptus scilicet, pœna arbitraria est, & rigida nimis esse *l. un. Cod. b. t.* creditur; quin etiam matrimonium inter raptorem & raptam, licitum hodie est Jure Canonico. *c. penult. & ult. de Rapt.* quod Jure Civili prohibitum dicit *l. un. Cod. b. t.* quippe quo, *non licet hostili more* *matrimonia sibi conjungere*, *d. l. un. §. I.*

LXXXII.

Solum homicidium, dolosum quod dicitur, ad *l. Cornelii Nemesin* pertinet; dolus vero hinc non solam occidendi proæresin; sed & vulnerandi propositum notat.

LXXXIII.

Si Cajus lethale vulnus inflixit, Titius mox occi-

occidit , utrumque teneri, recte faciunt , qui dicunt.

LXXXIV.

De eo casu acriter decertant Dd. quando plures aliquot vulnera lethalia alicui inflexerunt, de vulnerantibus etiam constat, *An omnes pœna capitali, An vero extraordinaria affici debeant?* Prior sententia verior, & Constitutionis Criminalis Art. 148. magis convenit.

LXXXV.

Ad homicidium dolosum recte referitur homicidium in duello commissum ; Est autem duellum certatio per vim , honoris & existimationis læse reparandæ , injuriæ vindicandæ , & gloriæ acquirendæ causa , à privatis illegitime suscepta .

LXXXVI.

Quoad poenam , inter provocantem & provocatum, aliqui distinguunt, & hunc quidem, si verbis contumeliosis facta sit provocatio, extraordinaria, illum vero ordinaria homicidii pœna affici volunt: quidam utriusque gladii pœnam dicitant, rationibus haud contemnendis , quibus & nos adstipulamur.

LXXXVII.

Necessarium homicidium est, quod inevitabiliter necessitate cogente, servata defensione legitima, vim vitae , honori , & fortunis inferendam , propulsando committitur.

C 2

LXXXVIII.

LXXXVIII.

Legitima vero defensio dicitur, *vis, corpori, honori, aut fortanis etiam, inferende, legitima & cum moderamine suscepta propulsatio*, quam *auctor rixa nunquam pretendere potest.*

LXXXIX.

An fugere insultatus teneatur? quæritur; Quod indistincte non videtur affirmandum; neque hanc fugiendi necessitatem insultato præcise imponere Legislator Germanus videtur, Art. 140. de quo negotio data occasione aliquid dicendum.

XC.

Casuale homicidium est, *quod per accidens inopinabile, nullius, aut doli, aut culpæ interventu committitur.*

XCI.

Non omnino placent, qui homicidium istud duplex faciunt; aliud *ex Casu improviso*, & aliud, *ex Casu fortuito*; quorum prius non agnoscimus.

XCII.

Culposum est, *quod cum aliqua culpa conjunctum est ac proinde pro diversis culpæ gradibus, sive in committendo, quod omitti melius fuerat, sive in omittendo, quod fieri debebat, hæc consistat, pœnam aliquam meretur.*

CIII.

XCIII.

Magna est inter Veneficium & Maleficium differentia, illud est tale delictum, quo quis venenum preparat, conficit & propinat, ut alterius vitæ noceat. Hoc vero crimen, tametsi quoad pœnam, Jus Civile, tanquam simplex homicidium consideret; attamen ejus atrocitas major est, cum plus sit, hominem veneno extinguere, quam gladio necare, ut inquit *Imperator Antoninus l. 1. Cod. de Malef. & Mathem.* Quomodo Legislator Germanus hic incedat, vid. *Const. Criminal. Art. 130.*

XCIV.

Maleficium vero describi potest delictum, quo quis artibus diabolicis, & incantationibus magicis utitur, ut hominibus, animalibus, frugibus, aut aliis rebus noceat, aut aliquid insoliti faciat. Videantur Dd. ad l. 3. 5. 6. Cod. de Malef. & Mathem. add. Carpzov. Qu. 49. seqq.

XCV.

Rélationes apud Romanos olim usitatas, apud nos in usum revocari, Justitiæ interesse, non omnino male quidem aliqui existimant: Sed huic defectui egregie succurrit hodie Transmissionis Aëtorum ad Sapientes petitio concessa, quæ *Consul-*

C 3

tatio-

tationis antiquæ locum apud Germanos occupasse poterat videri.

XCVI.

Appellatio talis est actus, quo, per sententiam iniquam læsus ad superiorem provocat, ab eoque sententiam corrigi atque reformari petit.

XCVII.

Personæ, contra quas instituitur, adversarii Jure Civili dicuntur, quos non satis bene appellatos vocat Jus Canonicum. c. 26. & 44. b.t.

XCVIII.

Jure Civili, non nisi à definitiva licet appellare, non vero ab interlocutoria: nisi duobus casibus, si nimirum, vel definitivæ vim habeat, vel irreparabile, quod habetur, gravamen contineat. Verum Jure Canonico id secus est. c. 12. & 60. de appellat. In Camera, Juris Civilis Dispositionem obtainere, testis est Gail. lib. 1. Obs. 129. n. 1. Rosbach. de Process. tit. 73. n. 20.

XCIX.

Dominum in causa Vasalli, & Superiores in causa

sa subditorum, modo eorum intersit, appellare posset, certum est.

C.

Qui recte agit citrā mandatum, recte etiam appellat absque mandato.

Cl.

Sententia per appellationem devolvitur tam appellati, quam appellantis respectu; & appellatus potest adherere appellationi, & deducere Jura sua antea non deducta, perinde ac si ipsem et initio, debito tempore appellasset.

CII.

Appellatio suspendit sententiam à viribus rei iudicatæ, etiam quoad appellatum, ita ut hic quoque ejus beneficio uti possit.

CIII.

In Criminalibus, An locum habeat Appellatio?
Acris est disceptatio; Jure Civili affirmatur, l. 6. & 16. ff. b. t. Cnm hoc convenit etiam Jus Canonicum
c. 5. 13. & 14. de Appell.

CIV:

Verum de inveterata Germaniæ consuetudine disceptatur; per hanc enim contrarium obtinere, sunt, qui volunt; sed de Appellatione ad Cameram hi loquuntur, quæ de Causis Criminalibns, extra quam

quam si aut de processus nullitate quæstio est, aut injustam sententiam esse, demonstrari potest, non cognoscit. *Ordin. Cam. p. 2. Tit. 28. §. Item Nachdem auch.*

CV.

Sunt etiam, qui in Processu ordinario quidem permittunt Appellationem, non autem in Processu Inquisitorio. Verum & hanc sententiam rectius rejici, & in Processu inquisitorio etiam admitti appellationem debere, nos nulli dubitamus. *Vid. Mev. P. 2. Decis. 272. n. 10. per tot.*

Tantum est.

S. D. G.

